

ПОКЛОНЕНИЈА ПРЕД ГРОБОТ НА СВЕТИ КИРИЛ ВО РИМ

Во Охридската книжевна школа долго време продолжила глаголската традиција. Низ целиот X и XI век преовладувале глаголски словенски ракописи, а се јавувало и паралелно присуство на кирилските текстови. Јазикот на најстарите текстови е доста близок до кирилometодиевскиот.

И во однос на лексиката, како и според одредени граматички својства, глаголските ракописи покажуваат поголема старина во однос на кирилските. Покрај тоа, тие откриваат одредени фази од развитокот на народниот јазик во X век: губење на еровите, нивна замена во силна позиција во О и Е, итн.

Зачуваните глаголски споменици од оваа школа влегле во старословенскиот канон. Меѓу нив посебно место зазема Асемановото евангелие, изборно евангелие пишувано со обла глаголица. Денес се чува во Ватиканската библиотека. Интересно е прашањето во врска со неговото датирање, кое се движи во распон од X до крајот на XI век. Постарата славистичка школа беше склона да го датира во XI век, додека најновите истражувања

датирањето го поместуваат во X век.

Ова Евангелие го содржи најстариот словенски глаголски синаксар. Во него се наоѓаат словенските светители: Кирил и Методиј и Климент Охридски. Блиску до овој словенски споменик стои и Зографското глаголско евангелие.

Од кирилските споменици од овој центар кои стојат блиску до кирилометодиевската традиција, спаѓаат: Охридскиот апостол, апракос од неполн текст на апостолски читања; Добромировото евангелие, мошне значајно македонско четвороевангелие препишувано во јужномакедонски центар каде што се чувствувало и влијанието на грчкиот говор; Македонското кирилско ливче, класичен пример на старословенскиот канон и претставува дел од Методијевиот епилог (поговор) кон словенскиот превод на полниот Нов завет (или на целата Библија); Евангелието на поп Јован, македонско изборно евангелие, кое покажува доста сличности со Остромировото евангелие, Савинатакнига, Асемановото евангелие, Листовите на Ундолски, Добромировото евангелие; Болонскиот псалтир, всушност претставува толковен псалтир, пишуван во охридското село Рамне и се јавува како типичен претставник на ракописната традиција во Охрид од XIII век.

Пишува: СЛАВЕ КАТИН